

Bemærkninger til forslaget

Forslaget er en genfremsættelse af et forslag, der blev fremsat den 13. februar 1979, men som kun kom til 1. behandling, se forhandlingerne sp. 6319 og 7926 i 1978-79 samt tillæg A sp. 3161. SV-regeringen, der havde flertal i udvalget, modsatte sig betænkningssagens afgivelse. Forslaget blev også fremsat i 1979-80 (2 samling) - uden at komme til afstemning, se Folketingstidende 1979-80 (2. samling), forhandlingerne sp. 1349 og 4324 og tillæg A sp. 749.

Forslagsstillerne har ofte givet udtryk for det urimelige i, at man endnu ikke har ophævet sambeskatningen helt.

Da der tilsyneladende ikke er flertal i folkettingen for den retfærdige handling, som det vil være at ophæve sambeskatningen totalt, ønsker forslagsstillerne, at folkettingen i det mindste ophæver sambeskatningen på fradragssiden.

I et ægteskab, hvor begge ægtefæller har indkomst, har kvinden efter gældende regler kun adgang til i sin indkomst at foretage de fradrag, der enten er direkte knyttet til hendes person eller til hendes indtægtserhvervelse, hvorimod f. eks. fradrag for eventuelle renter af gæld og underskud på ejendomsskemaet skal foretages i mandens indkomst.

Formålet med forslaget er at ændre dette forhold, således at ægtefællerne frit kan afgøre, om det er manden eller kvinden, der helt eller delvis skal foretage de nævnte fradrag.

På trods af den megen tale om ligestilling mellem kønnene, når det f. eks. drejer sig om stillingsbesættelse, kan det forekomme besynderligt, at der ikke i forbindelse med debatten om ligestilling, kønsdiskriminering og kønskvotering fra regeringside er taget politisk initiativ til ligestilling i skattemæssig henseende.

Det er svært at se logikken i, at f. eks. renterne

af den gifte kvindes studiegæld skal trækkes fra på mandens selvangivelse. Et par, som derimod lever papirløst, kan på delebasis købe et hus og dermed dele renteudgifterne på de to selvangivelser. Ud fra et retfærdighedshensyn og ud fra en ligestillingsbetragtning bør samgifte også kunne dele de eksisterende fradrag.

Såvel fradragssiden som skatteansættelse skal efter retsforbundets opfattelse være neutral både over for køn og ægteskabeligt eller papirløst samliv.

Der er ingen rimelig begrundelse for at opretholde en åbenlys diskriminering af ægteskaber i forhold til papirløse samlivsformer. Også af den grund må særskatten på samgifte fjernes.

En vedtagelse af dette forslag vil medvirke her til.

Idet der er tale om et beslutningsforslag, er forslagsstillerne indstillet på at være imødekommende over for eventuelle ændringsforslag. De nærmere regler og betingelser må naturligvis drøftes under udvalgsarbejdet. Forud for 1. behandling af det tidligere fremsatte forslag oplyste daværende minister for skatter og afgifter Anders Andersen, at det på grundlag af eksisterende statistisk materiale ikke er muligt præcist at angive, hvor stort provenutabet ved den omtalte ændring vil blive, dersom mulighederne for at opnå skattemæssig udnyttelse fuldt ud.

På grundlag af en skønsmæssig opgørelse anslog ministeren, at provenutabet på indkomstskatten til staten vil være af størrelsesordenen 100 mill. kr., mens der næppe vil blive provenutab for amtskommuner og primærkommuner.

Alt i alt altså et i forhold til det totale skatteprovenu relativt beskedent beløb for samfundet - men en retfærdighedshandling over for de berørte.

Det er hensigten, at de ændrede regler skal træde i kraft den 1. januar 1982.